

dat ick dagelijcx de Staeten van den lande vermaene te doene 'tgunt tot uw l. verlichtenisfe hulpe ende bijstandt eenichsfins soude moghen dienen, alsoo ick in 't seecker weet, dat ghijlieden ten deele seer beswaert ende belast sijt. Begere daeromme, dat gijlieden u nyet en laet al te seer verlanghen. Ick hope mij metten alder eersten bij u. l. te begheven, soe haast mogelijk sal sijn. Hiermede u. l. Godt Almachtig bevelende, met haeste vuyt Hoorn, den xxi Octobris anno 1573.

Uw E. goede vrundt

Diedrich Sonoy.

Ick hope als ick tot uw l. kome met mij te brenghen etlijck geschut. Wij sijn oock dagelijcx doende, omme middelen te soecken, hoe men uw l. knechten leeninge (1) soude moghen beschicken, hetwelk soe haest nyet te doen en is, alsoo men alhier met de scepen veel te doen heeft. Wilt daeromme uwer borgeren vertroosten. Ick hope soe haest te komen, als mij mogelijk wort.

Eersaemen, wijse, voorsienighe ende seer discrete Heeren Burgermeesteren ende regeerders der stede van Alcmár.

(1) Zie aant. brief XV, bladz. 14.

LXXXVI.

Brief van Prins Willem van Oranje aan de regering der stad Alkmaar. De Prins bedankt hen nogmaals voor de vromigheid en kloekheid, door hen bij de belegering van hunne stad betoond, en verzoekt hen daarin altijd te volharden. (*Archief van Alkmaar.*)

Die Prince van Oraengien, Grave van Nasfau ende Heere ende Baron van Breda, van Diest enz.

Eersaeme, wijse, lieve besunder! Hoewel wij u onlancx geschreven hebben en daerbij verclaert het welgheneugen,

dewelcke wij hebben overmidts ulieder bewesener vromicheyt ende cloeckheyt, dewijle die vyandt ulieden belegert ende soo hart aengevallen heeft, soo en hebben wij nochtans nyet willen laeten de bringers deser expresfelijcken derwaerts afftevacrdigen, om van onsentweghen ulieden weyders te bedancken ende voorts, op 'tgene wij henlieden belast hebben, met uwen raide ende advyse orders te stellen, tot meerdere versekertheyt ende goede bewaernisfe der stede van Alckmaer ende van allen den goeden innewoonderen derselver, ghelijck ulieden bij der commissie, die wij daerop hebben doen expedieren, brieven blijcken zal.

Ende indien wij in eenighe saecke wijders connen versien, moecht ulieden des altijt versekert houden, dat wij geensfins in gebreke blijven en willen, soo verre ons vermoghen strecken zal.

Versoeckende, dat ghijlieden mogelijcx altijt in ulieder vromicheit ende vrijmoedicheyt volherdet ende bij alle moeghelijcke middelen, die stadt Alckmaer soo met proviande, bussenpoeder, als andere nootsaekelijckheden ghenoechsaemelijck sult te (1) versien, mitsgaeders oock die fortificatien te volmaecken daerende ter plaetsen ghijlieden 'tselve noodich bevinden sult. Ende alsoo ghijlieden daerbij nyet alleenlijck uselven, maer oock allen uwen nabueren des te meer voor alle vyantlijcke invasien bevrijen sult, soo u. l. 'tselve oock bij allen natien tot meerderen roem, prijs ende loff gerekent worden.

Eersaeme, wijse, lieve besunder! Onze Heere Godt zij met ulieden. Geschreven tot Delft, opten xxiiij^{en} dach October 1573.

Ulieder goede vrintd

Guille de Nassau.

N. Brunynck.

Eersaemen, wijsen, onsen lieven Heeren,
Schout, Burgermeesteren Regierders der
stede van Alckmaer.

(1) Dit en het volgende *te* denke men weg.